

Gedicht van Har Sniekers
Torna | Cultura-café van 19 april 2015.

DE GAARD

Es de lèste blajer bie-ein zeen geraektj
en Thijs Zeelen hosanna van 18° praektj
Es de forsythia knalgael steit te spettere
en de maerel ziene zank lieëtj kwettere

Den toestj de gaard ziene dorre wintjerjas
en nuuetj ós boete op 't terras
Woea de taofel winktj mèt zien wachtendje steul
en ós bevrietj van det opgesloete geveul

Den weurtj d'r gesjóffeldj, gegaedj en gesjörgdj,
mèt leefdje vuuer noew plentjes gezörgdj
Vol iefers gespaadj, gepoeatj en gezejdj
en weer fluitendj 't gazon gemejdj

Ederein haet den gojen aard
is drök doondje in de gaard
Want wètj... vuuer dae krómme rök
kriegs se hieël get sjoeans trök

Niks zoea fijn es eige thijm,
kervel, biesloeak, rozemarijn,
peterselie, basilicum of dille
Waat höbs se nog mieër te wille?

Mer tovere oet dae greune hood
lökjt neet altied aeve good
Den te naat of te druueg, den te heit of te kaod
den dabbe de katte door 't rieke zaod

En waat tunktj uch van tomate mèt rotte plekke,
doorgesjoeate slaaj vol slekke,
aerbieëre door de raengel angevraete
of erte door de doeve opgegaete?

Jao, in zoea'ne gelpe gaard mèt al det vese
zitte de sprieën dich ouch nog aan de kесе,
de wölleboeane ónger de luus
es se det allemaol toch zuus...

Want vergif spuite, nae, det doon wae neet
pakke gewuuen de handjvaeger beet,
duipe dem in de ummer netelesop
en zaengele 't moos mèt al die roepse d'r op

Zoea maaktj eder op zien wies
zich ein eige gaards paradies
Want freutele in de gróndj
hèltj ós bezig en gezóndj